

بررسی نقش مربیان ورزشی در جامعه پذیري ورزشکاران

تاریخ دریافت: ۹۹/۱۰/۰۴ - تاریخ پذیرش: ۹۹/۱۲/۱۲

خلاصه

مقدمه

هدف کلی پژوهش حاضر بررسی نقش مربیان ورزشی در جامعه پذیري ورزشکاران بود. جامعه آماری این تحقیق ورزشکاران رشته‌های فوتبال، کشتی و بدمینتون تشکیل دادند که به دلیل نامشخص بودن تعداد دقیق ورزشکاران، تعداد نمونه آمای براساس جدول مورگان ۳۸۴ نفر و به صورت تصادفی تناسبی انتخاب شدند. در این تحقیق از یک پرسشنامه محقق ساخته حاصل از یافته‌های الگوی پارادایمی تحقیق استفاده شد که شامل ۴۹ بود که با لیکرت ۵ درجه‌ای از کاملاً مخالفم (۱) تا کاملاً موافقم (۵) به سوالات پاسخ داده شد. این پرسشنامه شامل ۵ مولفه که آموزش (۱۰ سوال)، رسانه های جمعی (۱۲ سوال)، نقش مربیان ورزشی (۹ سوال)، گروه‌های مرجع (۱۲ سوال) و علاقمندی جوانان به ورزش (۶ سوال) بود. در بخش کمی برای تجزیه و تحلیل داده‌های توصیفی از روش آماری توصیفی، شاخص‌های چولگی و کشیدگی، تحلیل عاملی تاییدی و مدلسازی معادلات ساختاری با رویکرد حداقل مربعات جزئی استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل آماری این تحقیق از نسخه ۲۴ نرم افزار SPSS و نسخه ۳ نرم‌افزار Smart PLS استفاده شد. نتایج نشان داد که مربیان ورزشی در جامعه‌پذیری ورزشکاران تاثیر مثبت معنادار دارد. گروه‌های مرجع در جامعه‌پذیری ورزشکاران تاثیر مثبت معنادار دارد.

کلمات کلیدی: جامعه‌پذیری، ورزشکاران، مربیان

پی نوشت: این مطالعه فاقد تضاد منافع می باشد.

نیما دارین^۱

مهرداد نوابخش^{۲*}

رضا نیک‌بخش^۳

^۱دانشجوی دکتری، گروه جامعه‌شناسی ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

^۲استاد، گروه جامعه‌شناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

^۳دانشیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد تهران جنوب دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

Email: navabakhsh.m@gmail.com

مقدمه

محققان بر این باورند که قدرت ورزش، یک ابزار توسعه دهنده اقتصادی و اجتماعی هست (اسکولنکورف، ۲۰۱۷)، و این قدرت، دلیل اصلی حمایت دولت‌ها و ذینفعان اصلی برای سرمایه‌گذاری و حمایت از سیستم‌های ورزشی هست تا از این طریق بتوانند نتایج مثبت در جامعه را افزایش دهند (اسکولنکورف و همکاران، ۲۰۱۶). اخیراً، سازمان‌های ورزشی، لیگ‌ها و تیم‌های ورزشی و حتی برندها از ورزش به عنوان یک ابزار و روش راهبردی برای مشارکت دادن گروه‌های مختلف در رفتارهای مطلوب اجتماعی از طریق تشکیل سازمان‌های ورزشی اجتماعی استفاده می‌کنند (راو^۲ و همکاران، ۲۰۱۸). ورزش و فعالیت‌های بدنی به عنوان پدیده اجتماعی، همراه با فرایند جامعه‌پذیری در هر جامعه‌ای سازوکارهای اجتماعی و فرهنگی را در پی دارد؛ این آموخته‌های فرهنگی و اجتماعی، زمینه‌های دیگر زندگی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. ورزش در حوزه مطالعات اجتماعی، پدیده اجتماعی است که کنش متقابل مشارکت کنندگان اعم از ورزشکاران، مربیان، هواداران و سازمان‌های اجتماعی درگیر را به همراه دارد؛ هم‌چنین به عنوان نوعی تولید دانش علمی در راستای تفسیر، فهم، تبیین الگوهای رفتار انسانی و حل مسائل اجتماعی قابل بررسی است (شربتیان، ۱۳۹۰). ورزش علاوه بر این که نوعی سودمندی اجتماعی برای هر جامعه تلقی می‌شود، دارای منافع اجتماعی خردتری چون افزایش حرمت و اعتماد به نفس، اصلاح و بهبود توانایی‌های اجتماع، افزایش همبستگی، مشارکت، انسجام، تشویق بهترین بودن در جامعه، بهبود و افزایش سلامت عمومی در جامعه و سایر کارکردهای فردی و اجتماعی است که می‌توان آن را بخشی از کارکردهای آشکار ورزش در جامعه بر شمرد (پارسامهر، ۱۳۸۸).

از طرفی، ارائه فرصت‌هایی برای ورزشکاران تازه وارد که باعث بهبود احساس شایستگی فردی یا تعلق اجتماعی آن‌ها شود، یکی

از جنبه‌های مهم در موفقیت‌آمیز بودن مرحله گذار هست. در این راستا، ویلمان^۳ و همکاران (۲۰۰۴) اذعان می‌دارند که مرحله گذار و ایجاد تغییرات در ورزشکاران از این طریق فقط بر چگونگی اولین تعامل با گروهی خاص تمرکز ندارد بلکه می‌تواند نحوه سازگاری آن‌ها را نیز تحت تأثیر قرار دهد. هماهنگ‌سازی ورزشکاران تازه وارد یک فرآیند پیچیده‌ای است که معمولاً در ابتدای هر فصل اتفاق می‌افتد. کرانمر^۴ (۲۰۱۷) به منظور شناسایی تطبیق‌پذیری ورزشکاران با هم‌تیم‌ها، ایشان اصطلاح جامعه‌پذیری^۵ را معرفی کرد. جامعه‌پذیری فرایندی است که مسئولیت‌ها، هنجارها و فرهنگ یک گروه خاص را یاد می‌گیرند (جونز، ۱۹۸۶). در واقع، جامعه‌پذیری روندی است که فرد را برای زندگی گروهی آماده می‌کند و نقش اساسی در شکل‌گیری رفتار فرد دارد. جامعه‌پذیری فرآیند مستمر یادگیری است که به موجب آن افراد ضمن آشنا شدن با نظام از طریق کسب اطلاعات و تجربیات به وظایف حقوق و نقش‌های خویش به خصوص وظایف سیاسی در جامعه پی می‌برد. در این فرآیند ارزش‌ها، ایثارها، اعتقادات و آداب و رسوم از نسلی به نسل دیگر انتقال می‌یابد و امکان دارد در جریان این انتقال تغییرات و یا تعدیل‌هایی نیز صورت پذیرد (کوللا، ۱۹۹۴).

در حوزه ورزش، عوامل جامعه‌پذیری نظیر محیط ورزشی و رهبرانی مانند مربیان و تمرین دهندگان هستند که تأثیر چشمگیری بر بهبود عملکرد ورزشکاران دارند (بلوم^۶ و همکاران، ۲۰۰۳). از طرفی، نشان داده شده است که رفتار بازی، تعامل با همسالان تأثیر چشمگیری بر عملکرد در یک حوزه ورزشی دارد که این امر به نوبه خود حاکی از تأثیر جامعه‌پذیری در محیط باشگاه‌های ورزشی می‌باشد (اریکسون^۷، ۲۰۰۷). در محیط‌هایی که موفقیت از طریق فعالیت‌ها و اقدامات هماهنگ

3. Wylleman

4. Cranmer

5. Socialization

6. Bloom

7. Ericsson

1. Schulenkorf

2. Rowe

محیط و افکار اعضای تیم همسو نبوده و منجر به شکست‌های تلخ شده است، از این رو با توجه به مشکلات بیان شده در حوزه ورزش، محقق در پژوهش حاضر به دنبال پاسخ به این سوال است که مدل مطلوب جامعه‌پذیری در ورزش ایران چگونه هست؟ پیامدهای حاصل از این مدل به چیزهایی می‌باشند.

روش کار

جامعه آماری این تحقیق در بخش کمی ورزشکاران رشته‌های فوتبال، کشتی و بدمینتون تشکیل دادند که به دلیل نامشخص بودن تعداد دقیق ورزشکاران، تعداد نمونه آمای براساس جدول مورگان ۳۸۴ نفر و به صورت تصادفی تناسبی انتخاب می‌شوند. ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه محقق ساخته خواهد بود که براساس مبانی نظری و ادبیات پیشینه و همچنین شاخص‌های استخراج شده از مصاحبه‌ها طراحی خواهد شد و در اختیار شرکت کنندگان قرار خواهد گرفت. سپس به منظور بررسی روایی صوری و محتوایی از نظرات اساتید و متخصصان حوزه رسانه و ورزش استفاده خواهد شد. سپس به منظور بررسی روایی سازه پرسشنامه از تحلیل عاملی تاییدی استفاده خواهد شد. سپس به منظور بررسی و روایی همگرا از طریق شاخص AVE و پایایی ترکیبی و پایایی پرسشنامه از طریق ضریب آلفای کرونباخ استفاده خواهد شد.

روش آماری مورد استفاده در این پژوهش در دو سطح توصیفی و آمار استنباطی انجام گرفت. برای تجزیه و تحلیل داده‌های توصیفی از روش آماری توصیفی استفاده خواهد شد و از این طریق فراوانی، درصد، میانگین داده‌ها، انحراف استاندارد، کمترین، بیشترین محاسبه و نتایج در جداول ارائه شد. جهت تعیین طبیعی بودن توزیع داده‌ها از شاخص‌های چولگی و کشیدگی استفاده شد. برای آزمون فرضیه‌های تحقیق از مدلسازی معادلات ساختاری و برای بررسی روایی سازه پرسشنامه‌ها از تحلیل عاملی تاییدی استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل آماری این تحقیق از نسخه ۲۴ نرم افزار SPSS و نسخه ۳ نرم افزار Smart Pls استفاده شد.

در این اعضای تیم (مانند تیم‌های ورزشی) حاصل می‌شود، جامعه‌پذیری موفقیت‌آمیز ورزشکاران تازه وارد به سطح بالای عملکرد تیم کمک می‌کند (چن، ۲۰۰۵). فرآیند جامعه‌پذیری افراد تازه وارد را وادار می‌سازد تا در کنار بهبود مهارت‌ها و قابلیت‌های مورد انتظار از آن‌ها، چیزهایی را که از آن‌ها انتظار می‌رود را در آن حوزه به طور مطلوب یاد بگیرند (جونز، ۱۹۸۶). کلین و همکاران (۲۰۰۸) اذعان می‌دارند که افراد بایستی خودشان را سیاست‌ها، زبان، ساختار، روابط کاری، اهداف و استراتژی، فرهنگ و ارزش‌ها، نقش‌ها و سیاست‌ها و تاریخچه گروهی که زیرمجموعه آن هستند، آشنا شوند. در بسیاری از موارد، تجربیاتی که ورزشکاران در حین ورود به یک تیم ورزشی جدید کسب می‌کنند شباهت بسیار زیادی به تجربیات یک کارمند هنگام ورود به یک محیط کاری جدید دارد (دای^۲ و همکاران، ۲۰۱۲).

از سوی دیگر، با توجه به این که در داخل کشور و در تیم‌های ورزشی و به طور ویژه ورزشکاران ایرانی یک دوره بحران پس از ورود یک بازیکن به تیم جدید (چه در تیم‌های داخلی و چه در تیم‌های خارجی) به وضوح قابل مشاهده هست که اکثراً مربیان و ورزشکاران این بحران را به عنوان مرحله گذار می‌دانند و آن را به عدم هماهنگی و ... ربط می‌دهند. اما، با اندکی تامل در بحث جامعه‌پذیری به وضوح می‌توان مشاهده کرد که حلقه مفقوده این مشکلات در عدم جامعه‌پذیری و عدم توجه به این مسئله در تیم‌های ورزشی هست. با توجه به این که جامعه‌پذیری از طریق ایجاد ساز و کارهایی مشخص درصدد ایجاد سازگاری سریع ورزشکار با محیط جدید هست و از طرفی این ساز و کارها به صورت یک تعامل دو جانبه از سوی مسئولان و مربیان یک تیم ورزشی و بازیکن می‌باشد لذا، به نظر می‌رسد این موضوع بسیار مهم جامعه‌شناختی در ورزش ایران به طور کامل مورد غفلت واقع شده است و این غفلت مشکلاتی را چه از لحاظ نتیجه‌گیری که به دلیل عدم توجه به فرآیندهای جامعه‌پذیری اعضای تیم با همدیگر همسو نبوده و ورزشکار جدید با

^۱ . Chen

^۲ . Day

های اجتماعی را تنظیم می کند. اکثریت جامعه خود را به آن پایبند می دانند و در صورتی که شخصی آن را رعایت نکند، جامعه او را مجازات می کند. بر این اساس، می توان چنین اذعان داشت که وقتی ورزشکاران جوان وارد تیمی ورزشی و فضای ورزش حرفه ای می شوند بایستی بتوانند زمینه های یادگیری سریع روابط اجتماعی رایج در بین تیم ورزشی را به سرعت فراهم سازند تا بتوانند در تعاملات و روابطشان با سایر بازیکنان و افراد مطلوب تر رفتار کنند. به عبارت دیگر جامعه پذیری نوعی فرایند کنش متقابل اجتماعی است که در خلال آن فرد هنجارها، ارزش ها و دیگر عناصر اجتماعی، فرهنگی و سیاسی موجود در گروه یا محیط پیرامون خود را فرا گرفته، درونی کرده و آن را با شخصیت خود یگانه می سازد. لذا می توان چنین استدلال کرد که وقتی ورزشکاران حرفه ای بتوانند ارزش ها و هنجارهای درونی تیم های ورزشی را فرا بگیرند و آن را در خود نهادینه سازند و شخصیت شان را با شاخص های رفتاری، اجتماعی و فرهنگی تیم های ورزشی سازگارتر سازند، فرآیند جامعه پذیری تسهیل می یابد.

نتایج دیگر این تحقیق نشان داد که مربیان ورزشی در جامعه-پذیری ورزشکاران تاثیر مثبت معنادار دارد. مربیان به لحاظ زمان زیادی که با ورزشکاران نوجوان و جوان سپری می کنند و به دلیل اینکه منبع اطلاعات ورزشی برای آنان هستند، می توانند در رشد شخصیت نقش بسیار مهمی داشته باشند. ارزیابی ها و بازخوردهای مربیان در زمینه عملکردهای ورزشی، رفتارهای پسندیده، و شکل گیری و ایجاد ارتباط های مناسب با دیگر ورزشکاران می تواند برای ورزشکاران نوجوان و جوان بسیار مهم باشد. مربیان ورزشی به عنوان رابط بین جامعه و محیط ورزش همواره این دو را به یکدیگر نزدیکتر می کند و اصولاً اگر در جامعه ای آموزش و تربیت با زندگی اجتماعی پیوند نداشته باشد، اعتبار و اهمیت خود را از دست می دهد. معلمین با انتقال نگرش های جدید در زمینه اخلاقی، عاطفی، فرهنگی و سیاسی موجب تغییر و پرورش اجتماعی ورزشکاران می گردند. در واقع مربیان از این طریق می توانند به ورزشکاران راه های زندگی کردن در جامعه را بیاموزند و ظرفیت های او را در

با توجه به نتایج آمار توصیفی وضعیت سنی میانگین سن ۱۹/۷۳ و انحراف استاندارد ۱۹/۷۳ وضعیت جنسیت از بین افراد نمونه تعداد ۳۳۷ نفر پسر (حدود ۸۸ درصد) و تعداد ۴۷ نفر دختر (حدود ۱۲ درصد)، وضعیت تاهل از بین افراد نمونه تعداد ۳۱۵ نفر مجرد (حدود ۸۲ درصد) و تعداد ۶۹ نفر متاهل (حدود ۱۸ درصد)، وضعیت سابقه ورزشی، بیشترین فراوانی به تعداد ۲۶۲ نفر ۶ تا ۱۰ سال (حدود ۶۸ درصد) و کمترین فراوانی به تعداد ۱۵ نفر بالای ۱۵ سال (حدود ۴ درصد) سابقه ورزشی بود.

جدول ۱. وزن های رگرسیون استاندارد شده مدل پیش فرض فرضیه سوم

متغیرها	بتا	نسبت بحرانی	سطح معناداری
مربیان ورزشی <---			
جامعه پذیری	۰/۳۸۱	۱۸/۲۳۷	۰/۰۰۱
ورزشکاران			

نتایج جدول ۱ وزن های رگرسیونی استاندارد شده مدل را نشان می دهد. با توجه به ضریب رگرسیونی ۰/۳۸ و نسبت بحرانی ۱۸/۲۳ که خارج بازه $\pm 1/96$ قرار دارد (بر اساس قاعده خطای پنج درصد در ناحیه رد فرض صفر برای مقادیر خارج بازه ۱/۹۶ تا ۱/۹۶- هر پارامتر مدل)، و هم چنین سطح معناداری کوچکتر از ۰/۰۵ می توان گفت که مربیان ورزشی در جامعه پذیری ورزشکاران تاثیر مثبت معنادار دارد. بنابراین، فرض صفر رد و فرض حکم تایید می شود.

بحث و نتیجه گیری

هدف کلی پژوهش حاضر بررسی نقش مربیان ورزشی در جامعه پذیری ورزشکاران بود. یافته ها حاکی از آن بود که مقوله های یادگیری هنجارها و ارزش ها، سازگاری با شرایط تیم جدید و بهبود تعامل اجتماعی شرایط علی جامعه پذیری ورزشکاران را تشکیل می دهند. هنجار در اصطلاح دانش جامعه شناسی، به یک الگوی رفتاری گفته می شود که روابط واکنش

الگو قرار دادن آنان، نقش معلمان را در شکل گیری هویت فردی دانش آموزان در جریان جامعه پذیری بیشتر روشن می نماید. یافته های این بخش تحقیقات همسو ناهمسو نداشت. پیشنهاد می شود در تحقیقی نقش جامعه پذیری ورزشکاران در شکل گیری هویت فردی و اجتماعی ورزشکاران با رویکرد جامعه شناختی بررسی شود.

جهت انجام وظایف فردی به عنوان عضو جامعه توسعه بخشند. مربی می تواند الگو و سرمشق ورزشی برای ورزشکاران باشد و همه کارها و رفتارهای مربی برای ورزشکاران سند است و همچون آینه ای آنها را معکس می سازد و اندیشه ها و سخنان و رفتار مربی، پندار، گفتار کردار ورزشکاران را شکل می دهد. تاثیر پذیری زیاد ورزشکاران از مربیان در مقایسه با افراد دیگر و

References

1. Ezekia, Mustafa; Ghaffari, Gholamreza. (1380). Investigating the relationship between trust and social participation in the rural areas of Kashan city. *Sociological Studies*, No. 17 (30 pages - from 3 to 32).
2. Anam, Rachel. (1380). Investigating interpersonal trust among Shahryar villagers, Master's Thesis, Al-Zahra University.
3. Solitude, Hossein Abolhasan. (2014). An introduction to schools and theories of sociology, Mashhad, Ninagar, 8th edition, p. 474.
4. Haqshanas, Ali Mohammad; Samei, Hossein; Choice, Nargis. (2013). Hazara contemporary culture, Tehran, contemporary culture, 18th edition, p. 842.
5. Hamzai, Mohammad Reza; Pop-Zen, Abdul Hamid; Sharifi, Mohammad Amin. (1389). Determining gender differences in young people's tendency towards reference groups, women in development and politics (*Women's Research*), No. 4, pp. 97-119.
6. Davari, Mohammad; Salimi, Ali. (2014). *Sociology of Kajrovi, Qom, Hohza and University Research Institute*, 2015, 6th edition, p. 144.
7. Deutch, Morton; Croas, Robert. (1374). *Theories in social psychology*, translated by Morteza Katabi, Tehran, Tehran University Press.
8. Zulfiqari, Abulfazl, Sufizad, Goli. (2012). Study of reference groups of young women in Ilam city. *Applied Sociology*, No. 51, pp: 57-70.
9. Robertson, Ian, *An Introduction to Society*, Hossein Behravan, Tehran, Astan Quds Razavi, 2011, fifth edition, p. 128.
10. Ritzer, George. (1373). *Sociological theory in the contemporary era*, translated by Mohsen Teri, Tehran: Scientific Publications.
11. Sotoudeh, Hedayatullah; Nahid Mati, Mansour Qanadan. *Sociology of key concepts*, Tehran, Avai Noor, 1392, 10th edition, p. 102.
12. Shahbazi Rad, Kiyomarth, Asefi, Ahmad Ali, Salimi, Mehdi. (2016). The relationship between organizational socialization and players' psychological commitment to Isfahan football teams. *Human resource management in sports*, 5(1), 19-33. doi: 10.22044/shm.2018.5079.1427
13. Shafiei, Shahram, Broumand, Mohammad Reza, Hejbari, Kazem, Selkhi, Sohail. (2015). The relationship between some socialization factors and the growth of youth sports participation. *Quarterly Journal of Interdisciplinary Studies in Humanities*, 8(3), 113-126. doi: 10.22035/isih.2016.226
14. Shamsi, Abdul Hamid, Sultan Hosseini, Mohammad, Rouhani, Maysam. (2014). Explaining the role of socialization factors in the development of youth sports participation (case study: Isfahan city). *Sports Management Studies*, 7(28), 71-88.
15. Sabouri Khosrowshahi, Habib. (1390). Investigation of youth reference groups in Tehran. *Social Research Quarterly*, fourth year, number 11, pp: 35-51.
16. Sediq Sarestani, Rahmatullah; Hashemi, Seyedzia. (1381). Reference groups in sociology and social psychology with emphasis on the theories of Merten and Festinger. *Social Sciences Quarterly*, No. 20, pp. 149-167.
17. Tayibi, Hamed. (2012). Analyzing the tendency of Karaj students to non-native reference groups. Master's thesis, Tarbiat Modares University, Faculty of Humanities.
18. Alam, Abdul Rahman. (2017). *Foundations of political science*, Tehran, Ni, 31st edition, p. 117.
19. Ghayor Baghbani, Sayeda Zainab; Asgharpour Masuleh, Ahmad Reza. (2012). Effective factors on the priority of youth reference groups. National conference on lifestyle changes in Iran.

20. Fathi Ashtiani, Ali. (2011). An introduction to political psychology, 8th edition, Tehran, Ba'ath Publications.
21. K Kitabi, Mahmoud; Adibi Sedeh, Mehdi; Ghasemi, Vahid; Sadeghi De Cheshme, Sattar. (1389). Measuring social trust and factors affecting it in the centers of Chaharmahal and Bakhtiari cities. *Applied Sociology*, No. 4, pp. 97-123.
22. Wayne, Bruce; An Introduction to Sociology, Mohsen Talasi, Tehran, Contemporary Culture, 2014, edition 31, p. 80.
23. Giddens, Anthony. (1397) *Sociology*, Hassan Chavoshian, Tehran, Ni, 1397, 14th edition, p.24.
24. Grother, Charles. (1378). *Sociology of Merten*. Translated by Zohra Kesai, Tehran, Allameh Tabatabai University Press.
25. Hashemi, Seyedzia. (1381). A research on the organization of youth reference groups. Tehran, Cultural Revolution Council.
- Antonacopoulou, E.P. and Guttel, W.H. (2010). Staff induction practices and organizational socialization: A review and extension of the debate, *Society and Business Review*, Vol. 5 No. 1. pp.22-47.
26. Benson, A. J., Evans, M. B., & Eys, M. A. (2016). Organizational socialization in team sport environments. *Scandinavian journal of medicine & science in sports*, 26(4), 463-473.
27. Bruner, M. W., Boardley, I. D., & Côté, J. (2014). Social identity and prosocial and antisocial behavior in youth sport. *Psychology of sport and exercise*, 15(1), 56-64.
- Coakley, J. (1993). Sport and socialization. *Exercise and Sport Sciences Reviews*, 21, 169-200.
28. Commeiras, N., Loubes, A., and Bories-Azeau, I.,(2013), Identification of organizational socialization tactics: The case of sales and marketing trainees in higher education, *European Management Journal*, Vol.31.No.2.pp. 164-178.
29. Cooper- Thomas, H.D and Anderson, N.(2006). Organizational socialization a new theoretical model and recommendations for future research and HRM practices in organizations, *Journal of managerial Psychology*, Vol.21 No 5. pp. 492-516.
30. Cranmer, G. A., & Buckner, M. (2017). High school athletes' relationships with head coaches and teammates as predictors of their expressions of upward and lateral dissent. *Communication Studies*, 68, 37-55.
31. Eisenberg N, Cameron E, Tryon K, Dodez R. (1981). Socialization of prosocial behavior in the preschool classroom. *Dev. Psychol.* 1981; 71: 773-782.
32. Festinger, Leon. (1950) "Informal social communication." *Psychological Review*, 57, 271-282.
33. Filstad, C. (2004). How newcomers use role models in organizational socialization, *The Journal of Workplace Learning*, Vol. 16 No. 7. pp. 1366-5626
34. Ge,J.; Su,X. and Zhou,Y.(2010). Organizational socialization, organizational identification and organizational citizenship behavior, *Nankai Business Review International*, Vol. 1 No. 2. pp. 166-179.
35. Jones, R. L., & Wallace, M. (2005). Another bad day at the training ground: Coping with ambiguity in the coaching context. *Sport, education and society*, 10(1), 119-134.
36. Hyatt, C.G., & Foster, W.M. (2015). Using identity work theory to understand the de-escalation of fandom: A study of former fans of National Hockey League teams. *Journal of Sport Management*, 29(4), 443-460. doi:10.1123/jsm.2013-0327
37. Jones GR. Socialization tactics, self-efficacy, and newcomers' adjustments to organizations. *Acad Manage J* 1986; 29: 262-279.
38. Kammeyer-Mueller,J.D.; Livingston,B.A. and Liao,H. (2011). Perceived similarity, proactive adjustment, and organizational socialization, *Journal of Vocational Behavior*.No. 78. pp. 225-236.
39. Martin, L., Bruner, M., Eys, M., & Spink, K. (2014). The social environment in sport: selected topics. *International review of sport and exercise psychology*, 7(1), 87-105.
40. Murell, D. and Elfreda, (2001). Reference group theory with implications for information studies: a theoretical essay, *Information Research*, Vol. 6 No. 3, April 2001.
41. Newcomb, Theodore M. (1947, 1952, 1958) "Attitude development as a function of reference groups: The Bennington study." In: *Readings in social psychology*. Edited by E. Maccoby, T. Newcomb, & E. Hartley. Holt, Rinehart & Winston. pp 265-275.
42. Pitts, Richard (2010) *Organizational Socialization of physicians into a large medical group practice*, Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree Doctor of Philosophy, Walden University .
43. Scruton, R. (2007). *The Palgrave Macmillan dictionary of political thought*. Springer.
44. Sherif, M. (1953). The concept of Reference Groups in Human Relations: In *group at the Crossroads*, eds. Muzafer Sherif and M. O. Wilson, New York: Harper & Row.

45. Shibutani, T. (1955). Reference Groups as Perspectives, IN, Symbolic Interaction, ed, by J. G. Manis and B.N.Meltzer. Boston:Beacon Press.
46. Sopa, I. S. (2014). The socializing role of motor activities at primary school level, International Scientific Conference Youth in the perspective of the Olympic Movement, Braşov, România 28 Februarie – 01 March. Buletin of the Transilvania University of Braşov, Vol. 7 (56) No. 2.
47. Taormina, R.J. (2004). Convergent validation of two measures of organizational socialization, International Journal of Human Resource Management, Vol.15.No.1.pp. 76-94.
48. Yang, J., Huei, X. (2007). Social Reference group influence mobile phone purchasing behavior. Int.J. Mobile Communication, Vol 5, No, 3.

Original Article

Investigating the role of sports coaches in the socialization of athletes

Received: 24/12/2020 - Accepted: 02/03/2022

Nima Darin¹
Mehrdad Navabakhsh^{2*}
Reza Nikbakhsh³

¹PhD Student, Department of sport sociology, Faculty of Physical Education and Sports Science, South Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

²Professor, Department of Sociology & Research Branch Islamic Azad University, Tehran, Iran

³Associate Professor, Department of Sport Management, , South Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

Email: navabakhsh.m@gmail.com

Abstract

Introduction: The overall purpose of this study was to investigate the role of sports coaches in sociability of athletes. The statistical population of this study consisted of athletes in football, wrestling and badminton. Due to the unknown number of athletes, the number of sample samples based on Morgan's table was 384 people and were selected proportionally. In this study, a researcher-made questionnaire based on the findings of the research paradigm model was used, which included 49 questions that were answered with a 5-point Likert from strongly disagree (1) to strongly agree (5). The questionnaire included 5 components which were education (10 questions), mass media (12 questions), the role of sports coaches (9 questions), reference groups (12 questions) and youth interest in sports (6 questions). In the quantitative part, descriptive statistical method, skewness and elongation indices, confirmatory factor analysis and structural equation modeling with partial least squares approach were used to analyze the descriptive data. For statistical analysis of this research, version 24 of SPSS software and version 3 of Smart Pls software were used. The results showed that sports coaches have a significant positive effect on the sociability of athletes. Reference groups have a significant positive effect on the sociability of athletes.

Keywords: Sociability, Athletes, Coaches

conflict of interest: There is no conflict of interest.